

EM2017/40

17. oktober 2017

Michael Rosing, Løsgænger

Forslag til inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut i FFL 19 og i overslagsårene pålægges at oprette en forsøgspulje på 7,5. mio. kr., hvorfra fiskeindustrien kan søge tilskud til etablering eller udvidelse af frysekapacitet i bygder. Tilskuddet skal kunne anvendes til anskaffelse af frysecontainere og den tilslutningsafgift, som fiskeindustrien må betale til Nukissiorfiit, anskaffelsen af frysecontainere kan påføre Nukissiorfiit omkostninger til kapacitetsudvidelse. Der skal ved fordeling af midler fra puljen tages hensyn til det stedlige behov for beskæftigelsesfremmende tiltag.

(Inatsisartunut ilaasortaq/Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Jeg har stor sympati for de problemer som forslagsstilleren nævner i dette forslag. Men jeg mener ikke at den løsning som skitseres er den rigtige. Fiskeriet i Grønland har brug for stabile rammebetingelser, og en gennemtænkt ejerskabsstruktur af kvoteandele. Når de ting er på plads så vil resten ordne sig afhængigt af hvad der er rentabelt de forskellige steder.

Specielt det indenskærs fiskeri lider under en olympisk kvote. Det betyder ganske enkelt at dem der kommer først fanger mest. Bortset fra et manglende system helt uden kvoter er det den dårligst tænkelige måde at forvalte fisk på. Den modsatte ende af spektret hvor alle kvoter er ejet af individer, det såkaldte IOK system har en række andre problemer. For eksempel giver det anledning til en masse spekulation og en koncentration af kvoter på få hænder.

Der findes en tredje vej som på mange måder ligner andelsbolig foreningerne. Det kaldes et andels kvote selskab. Hvis man kombinerer andels kvoteselskabs tanken med en tanke om at hver byg og hver by har et naturligt krav på de ressourcer der findes omkring stedet kan man få et fiskeri hvor ejerskabet af ressourcen er stærk nok til at få finansiering af produktions faciliteter, men hvor det stadig er muligt for nye unge fiskere at komme ind i fiskeriet uden at skulle låne flere millioner i banken. Det er den vej vi bør gå i stedet for at forsøge på at løse diverse lokale problemer fra Inatsisartuts talerstol.

Med denne begrundelse takker jeg for forslaget men indstiller det samtidigt til forkastelse.